

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

čeština

تشيكی

نُبذةٌ في العقيدة الإسلامية (شرحُ أصول الإيمان)

Krátké pojednání o islámském přesvědčení

Napsal ctihodný šejch a učenec
Muhammad Ibn Sálíh al-Uthajmín

نُبْدَةٌ فِي الْعَقِيدَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ (شَرْحُ أَصُولِ الْإِيمَانِ)

Krátké pojednání o islámském přesvědčení

بِقَلَمِ فَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ

مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ الْعُثَيْمِينَ

عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Napsal ctihodný šejch a učenec
Muhammad Ibn Sálíh al-Uthajmín
At' Bůh odpustí jemu, jeho rodičům a všem
muslimům

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Krátké pojednání o islámském přesvědčení

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Předmluva

Chvála Bohu, jen Jeho uctíváme, o pomoc žádáme, o odpuštění prosíme a k Němu pokání činíme. Utíkáme se k Němu před zlem sebe samých a před svými špatnými činy. Koho Bůh uvede na správnou cestu, toho nikdo nesvede, a kdo bloudí, toho nikdo neuvede na správnou cestu. Vyznávám, že není boha kromě Boha, který nemá žádného společníka. A vyznávám, že Muhammad je jeho služebník a posel - ať Bůh žehná jemu a jeho rodu, společníkům a těm, kdo je následují v dobrém, a dá jim mír.

Co se týká vědy (o jedinství Boží), je to jedna z nejdůležitějších a nejhodnotnějších věd, kterou je nejdůležitější studovat, protože je to věda týkající se Všemohoucího Boha, Jeho jmen, vlastností, Jeho práv vůči Jeho služebníkům a protože tato věda je klíčem k cestě k Všemohoucímu Bohu a základem Jeho ustanovení.

Proto se všichni poslové shodli na výzvě k tomuto vědění.

Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

{A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě Mne; uctívejte Mne tedy!“} [Proroci: 25]

Všemohoucí Sám o Sobě dosvědčil Svoji jedinnost a dosvědčili ji také Jeho andělé a učenci. Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

{Bůh sám svědčí, že není božstva kromě Něho; a dosvědčují to i andělé a ti, jimž dáno bylo vědění. On stará se o spravedlnost - a není božstva kromě Něho, mocného, moudrého.} [Rod 'Imránův: 18]

A pokud je věda o jedinství Boží (tawhíd) taková, je povinností každého muslima se ji učit, přemýšlet o ní, dále ji sám vyučovat a mít o ní pevné přesvědčení, aby jeho víra byla postavena na správných základech, aby přinesla správné ovoce a výsledky a pocítil z ní štěstí.

A jen Bůh je ručitel úspěchu

Autor

Islámské náboženství

Islámské náboženství je náboženství, se kterým Bůh poslal Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír) a kterým završil všechna ostatní náboženství. Učinil ho dokonalým pro Své služebníky, završil jím Svou milost a zalíbilo se Mu dát jim ho jako náboženství, a proto nepřijme od nikoho žádné jiné náboženství. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٠﴾﴾

{A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečeti proroků. A Bůh je vševědoucí o věci každé.} [Spojenci: 40]

A Všemohoucí pravil:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا...﴾

{Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Své dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství.} [Prostřený stůl: 3]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ...﴾

{Náboženstvím jediným u Boha jest věru islám.} [Rod 'Imránův: 19]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٨٥)

{Kdo touží po jiném náboženství než po islámu, nebude to od něho přijato a v životě budoucím bude mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.} [Rod 'Imránův: 85]

Bůh nařídil všem lidem, aby vyznávali toto Boží náboženství. Bůh pravil o tom, co řekl Jeho posel (ať mu Bůh žehná a dá mír):

﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ ۖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (١٥٨)

{Rci: „Lidé, já věru jsem poslem Božím k vám všem vyslaným od toho, jemuž náleží království na nebesích i na zemi. Není božstva kromě Něho a On je ten, jenž život i smrt dává. Věřte tedy v Boha a posla Jeho, proroka neučeného, jenž věří v Boha a Jeho slova, a následujte jej, abyste se octitli na cestě správné!“} [Rozpoznání: 158]

Ve sbírce Sahíh Muslim je uvedeno vyprávění Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ،
ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ».

„Při Tom, v Jehož moci je Muhammadova duše, není žid nebo křesťan, který o mně uslyší a pak neuvěří tomu, s čím jsem přišel, aniž by se stal

obyvatelem ohně."

Víra v něj znamená uvěření tomu, s čím přišel, přijetí a podrobení se tomu, ne jen pouhé uvěření. Z tohoto důvodu nebyl Abú Tálíb tím, kdo uvěřil Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), i když uvěřil tomu, s čím přišel, a dosvědčil, že je to nejlepší náboženství.

Islámské náboženství zahrnuje veškerý prospěch, který zahrnovala předešlá náboženství, ale liší se tím, že je platné pro všechny časy, místa a národy. Privil Všemohoucí Bůh Prorokovi:

{وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ...}

{I tobě jsme seslali Písmo s pravdou, aby potvrdilo pravdivost toho, co už před ním bylo zde z Písma, a bylo jeho ochranou.} [Prostřený stůl:48]

Tím, že je platné pro všechny časy, místa a národy, se myslí, že když se jím bude řídit jakýkoliv národ kdekoliv a kdykoliv na zemi, nebude to v rozporu s jeho prospěchem. Naopak, v řízení se islámem je velký prospěch. A není tím myšleno, že se islámské náboženství mění podle místa a času, jak by si někteří přáli.

A islámské náboženství je pravé náboženství, u něhož Všemohoucí Bůh zaručil, že tomu, kdo se ho bude opravdově přidržovat, dá zvítězit a pozvedne ho nad ostatní. Privil Všemohoucí Bůh:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾﴾

{A On je ten, jenž seslal posla Svého se správným vedením i s náboženstvím pravdivým, aby zvítězilo nad všemi náboženstvími, i když se to protiví modloslužebníkům.} [Sevřený šik:9]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٠﴾﴾

{Bůh přislíbil těm z vás, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, že z nich učiní nástupce na zemi, tak jako již učinil nástupci ty, kdož byli před nimi. A přislíbil jim, že upevní pro ně náboženství jejich, které se mu zlíbilo jim dát, a že nahradí posléze obavy jejich jistotou. „Uctívejte Mne a nepřidružujte ke Mně nic!“ A ti, kdo ještě po tomto budou nevěřící, jsou věru hanebníci!} [Světlo:55]

Islámské náboženství je dokonalé ve své věrouce (‘aqída) a zákonu (šar‘a).

1 - Nařizuje vyznávat jen jednoho Boha a zakazuje přidružování.

2 - Nařizuje mluvit pravdu a zakazuje lež.

3 - Nařizuje spravedlnost a zakazuje bezpráví. Spravedlnost je rovnoprávnost mezi podobnými a

rozlišení mezi odlišnými. Neznamená rovnoprávnost mezi všemi, jak někteří lidé špatně říkají, že islámské náboženství je náboženstvím rovnoprávnosti, což tak není, protože rovnoprávnost mezi odlišnými je útlak, který není v souladu a islámem, a ten, který by se podle toho choval, by nebyl pochválen.

4 - Nařizuje důvěru a zakazuje podvod.

5 - Nařizuje věrnost a zakazuje zradu.

6 - Nařizuje chovat se dobře k rodičům a zakazuje chovat se k nim nehezký.

7 - Nařizuje udržovat rodinné vztahy a zakazuje je přetrhávat.

8 - Nařizuje se chovat hezky k sousedům a zakazuje chovat se k nim špatně.

Všeobecně se dá říci, že islám nařizuje všechny dobré mravy a zakazuje všechny špatné a nařizuje všechny dobré činy a zakazuje všechno špatné konání.

Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾﴾

{Bůh zajisté prikazuje spravedlnost, dobré skutky i štědrost vůči příbuzným a zakazuje necudnost, zavrženíhodné skutky a vzdornost a varuje vás - snad toho pamětliví budete.} [Včely:90]

Pilíře islámu

Pilíře islámu jsou základy, na kterých je postavena víra. Je jich pět.

مَذْكُورَةً فِيمَا رَوَاهُ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ قَالَ: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: عَلَى أَنْ يُوحَدَ اللَّهُ - وَفِي رِوَايَةٍ: عَلَى خَمْسٍ -: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ، وَالْحَجُّ». فَقَالَ رَجُلٌ: الْحَجُّ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ؟ قَالَ: «لَا، صِيَامُ رَمَضَانَ، وَالْحَجُّ». هَكَذَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Jsou uvedené ve vyprávění Ibn 'Umara (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír řekl): „Islám je postaven na pěti (pilířích): vyznání, že není boha kromě Boha a že Muhammad je jeho služebník a posel, dodržování modlitby, dávání almužny, půstu v měsíci ramadánu a pouti." Jeden muž řekl: „Pout' a půst v měsíci ramadánu?" Odpověděl: „Ne, půst v měsíci ramadánu a pout', takhle jsem to slyšel od Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír)."

1 - Co se týče vyznání, že není boha kromě Boha a že Muhammad je jeho služebník a posel, je to pevné přesvědčení, pronesené jazykem, jako by bylo těmito slovy dosvědčeno. Toto vyznání je počítáno jako jeden pilíř, přestože se týká více věcí (tj. nejen vyznání víry v Boha).

Důvodem může být buď to, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) je tím, kdo předává poselství Boží,

a proto je vyznání, že je služebník a posel, považováno za doplňující k tomu, že není boha kromě Boha.

Anebo že tato dvě vyznání jsou základem pro platnost všech činů a jejich přijetí, protože platnost činu a jeho přijetí Bohem závisí na upřímnosti k Všemohoucímu Bohu a na následování Jeho Posla (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Na základě upřímnosti k Bohu se uskutečňuje vyznání, že není boha kromě Boha. A na základě následování Posla Božího se uskutečňuje vyznání, že Muhammad je jeho služebník a posel.

Plodem tohoto velkého vyznání je osvobození srdce a duše od otroctví stvořených věcí a následování těch, kdo nejsou proroci.

2 - Co se týče dodržování modlitby, je to uctívání Všemohoucího Boha dokonalým provedením modlitby ve správných časech a správným způsobem.

A jeho plody jsou otevření hrudi a ochlazení očí a vyhybání se špatností a hanebností.

3 - Co se týče dávání almužny, je to uctívání Všemohoucího Boha dáváním přesně určené části majetku potřebným.

Jeho plody jsou očista duše od špatných mravů (lakoty) a naplnění potřeb islámu a muslimů.

4 - Co se týče půstu v měsíci ramadánu, je to uctívání Všemohoucího Boha zdržením se toho, co

porušuje půst během dne v měsíci ramadánu.

Jeho plodem je zvyknutí si na odpírání si věcí, které má člověk rád, jen kvůli potěšení Všemohoucího Boha.

5 - Co se týče poutě ke Ka'abě, je to uctívání Všemohoucího Boha cestou ke Ka'abě k vykonáním poutních obřadů.

Jejím plodem je zvyknutí si na vydávání tělesného i finančního úsilí k poslušnosti k Bohu, a proto je pouť jedním z druhů džihádu na cestě Boží.

Plody, které jsme zmínili i které jsme nezmínili, dělají z muslimské obce čistou obec, která se drží pravého Božího náboženství a která se chová spravedlivě ke všem ostatním. Také všechna ostatní nařízení jsou platná na základě platnosti těchto zásad a rovněž náprava stavu obce závisí na správnosti jejího náboženství. Když v něm bude něco chybět, bude přesně tolik chybět k její nápravě.

Kdo to chce více objasnit, ať si přečte slova Všemohoucího:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُرَىٰ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾﴾

{Kdyby byli obyvatelé měst těchto uvěřili a

bohabojní byli, byli bychom pro ně zajisté požehnání nebes i země otevřeli. Ale oni to vše za lež prohlašovali a potrestali jsme je za to, co si vysloužili. Jsou si obyvatelé těchto měst jisti tím, že na ně nedopadne přísnost Naše během doby noční, když do spánku jsou pohrouženi? Jsou si obyvatelé těchto měst jisti tím, že na ně nedopadne přísnost Naše během dne jasného, když zábavám se oddávají? A jsou si jisti před lstí Boží? Nikdo si není před lstí Boží jist, leda lid, jenž ztrátě své jde vstříc!} [Rozpoznání:96-99]

A ať se podívá na dějiny těch, kteří žili před ním - věru že dějiny jsou poučením pro rozumné lidi a vzhledem pro toho, kdo má otevřené srdce. A Bůh je nejlepším pomocníkem.

Základy islámské věrouky

Islámské náboženství, jak jsme objasnili, je věrouka ('aqída) i zákon (šarí'a). A také jsme objasnili některé ze zásad a pilířů, které jsou základem pro zákony.

Co se týče islámské věrouky, jejím základem je víra v Boha, Jeho anděly, knihy, posly, soudný den a osud, ať je dobrý nebo špatný.

Dokazují to jak verše z Boží knihy tak ze sunny Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Řekl Všemohoucí v knize Boží:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...

{Zbožnost nespočívá v tom, že obracíte tváře své směrem k východu či západu, nýbrž zbožný je ten, kdo uvěřil v Boha, v den soudný, v anděly, Písmo a proroky} [Kráva:177] A pravil o osudu:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٩٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿١٠٠﴾﴾

{A každou věc jsme vskutku v určených rozměrech stvořili a rozkaz náš je pouze slovo jediné, rychlé jak oka mžiknutí.} [Měsíc:49-50]

Co se týče sunny, Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) odpověděl andělu Gabrielovi, když se ho zeptal na víru:

«إِلَيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ: خَيْرُهُ وَشَرُّهُ».

„Víra je, že věříš v Boha, Jeho anděly, knihy, posly, soudný den a osud, ať je dobrý nebo špatný.“

Víra ve Všemohoucího Boha

Víra ve Všemohoucího Boha zahrnuje čtyři věci:

První je víra v existenci Všemohoucího Boha.

Existenci Všemohoucího Boha dokazují přirozenost (fitra), rozum, islámská nařízení a pocit.

1 - Pokud jde o důkaz existence Všemohoucího Boha z přirozenosti (fitra), každé stvoření se rodí s přirozenou vírou v Boha. Věří tedy bez nějakého uvažování nebo učení. Tato přirozenost zůstává do

té doby, dokud ji nezruší nějaký vědomý čin.

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ».

Dokazují to slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír): „Není novorozence, který by se nenarodil ve své přirozenosti (fitra). Jeho rodiče z něj udělají žida, křesťana nebo zoroastrijce.“

2 - Pokud jde o rozumový důkaz existence Všemohoucího Boha, všechna stvoření musí mít nějakého stvořitele, protože není možné, aby se stvořila sama nebo aby vznikla náhodně sama o sobě.

Není možné, aby se stvořila sama. Žádná věc se totiž nemůže sama stvořit, protože před stvořením neexistovala, jak by tedy mohla něco stvořit?!

Není ani možné, aby vznikla náhodně sama o sobě, protože každá stvořená věc má svého stvořitele a protože existuje v tomto úžasném systému a řádu, kde každá věc má příčinu a každá příčina následek a vše je propojeno a funguje ve vzájemném souladu. Není možné, aby toto všechno byla náhoda, protože věc, která vznikne náhodou, není takto uspořádaná, natož aby fungovala a trvala v nějakém systému a řádu.

A pokud není možné, aby se stvoření stvořila sama nebo vznikla náhodně sama o sobě, dokazuje to, že je někdo musel stvořit a ten někdo je Bůh, Pán všech světů.

Bůh zmínil tento rozumový důkaz, o kterém nejsou pochyby, v súře Hora Sinaj, kde pravil:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾

{Cožpak z ničeho byli stvořeni, či sami jsou stvořiteli,} [Hora Sinaj: 35] To znamená, že není možné, aby byli stvořeni bez stvořitele nebo aby stvořili sami sebe, což dokazuje, že je stvořil všemohoucí a požehnaný Bůh. Proto když Džubair Ibn Mu'tim (ať je s ním Bůh spokojen), který byl v té době ještě modloslužebníkem, slyšel Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír) číst súru Hora Sinaj a slyšel tyto verše:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَبُونَ﴾

{Cožpak z ničeho byli stvořeni, či sami jsou stvořiteli, anebo stvořili nebesa i zemi? Ne, oni nejsou přesvědčeni!

Či pokladnice Pána tvého vlastní, anebo jsou těmi, kdo zapisují} [Hora Sinaj: 35-37]

řekl: „Mé srdce skoro létalo a tehdy to bylo poprvé, kdy se v něm zabydlela víra.“

Uvedeme si to na příkladu: kdyby vám někdo vyprávěl o krásném zámku, okolo kterého jsou zahrady, v nichž tečou řeky, který je plný krásných koberců a nábytku a je celý nádherně vyzdobený, a řekl: „Tento zámek a vše, co je v něm, se sám vystavěl nebo sám náhodně vznikl bez toho, aby ho

někdo postavil," určitě byste mu to nevěřili a mysleli byste si, že lže. Jak je tedy možné si myslet, že celý tento svět, země, nebe, celý vesmír a vše, co v něm je, a jak to vše funguje, se mohlo samo vytvořit nebo to celé vzniklo náhodně?

3 - Pokud jde o náboženské důkazy existence Boha, potvrzují ji všechny svaté knihy. Také všechna jejich nařízení, která jsou prospěšná pro všechna stvoření, jsou důkazem, že je vymyslel moudrý Pán, který ví, co Jeho stvoření potřebují. Také vše, co Bůh řekl o Svém stvoření a je to potvrzené skutečností, dokazuje existenci Boha, který zná Své stvoření a hovořil o něm.

4 - Pokud jde o pocitové, hmatatelné důkazy existence Boha, jsou to tyto dvě věci:

První je, že vidíme a slyšíme, jak Bůh odpovídá tomu, kdo ho vzývá, a zachraňuje ho, což jasně dokazuje Jeho existenci. Pravidl Všemohoucí Bůh:

﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ...﴾

{(A zmiň) se o Noem, který již dříve Nás volal, a vyslyšeli jsme jej a zachránili jsme jej i rodinu jeho od pohromy nesmírné} [Proroci: 76] A Všemohoucí pravil:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ...﴾

{A hle, obrátili jste se o pomoc k Pánu Svému a On vyslyšel vás} [Kořist: 9]

Ve sbírce Sahíh Bucharí je zaznamenáno, že Anas

Ibn Málík (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že jeden beduín přišel do mešity v pátek, když Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) kázal, a řekl: „Posle Boží, úroda hyne a děti mají hlad, popros za nás Boha!“ Prorok zvednul ruce a začal prosit a objevil se mrak obrovský jako hora. Prorok ještě stál na kazatelně, když jsem viděl prudký déšť, který mu promočil vousy.

Další pátek se tento nebo jiný beduín postavil a řekl: „Posle Boží, domy padají, majetek je zatopen, popros za nás Boha!“ Prorok zvednul ruce a začal prosit: „Bože, pošli déšť okolo nás, ne na nás!“ A dříve než ukázal stranu, déšť zmizel.

I dnes vidíme, jak Bůh odpovídá na prosby těch, kteří Ho upřímně prosí a věří, že jim pomůže, a dodržují podmínky k tomu, aby je Bůh vyslyšel.

Druhá věc jsou zázraky proroků, které lidé viděli nebo slyšeli. Jsou důkazem existence toho, kdo tyto proroky poslal, a tím je Všemohoucí Bůh. Tyto zázraky nedokáže udělat normální člověk, jen ten, komu pomůže Všemohoucí Bůh, aby ho posilnil v jeho poslání.

Jeden příklad: zázrak Mojžíše (mír s ním), kdy mu Bůh nařídil, aby udeřil holí do moře, a když to udělal, moře se jako hory rozestoupilo na dvě strany a udělalo mu cestu. Pravidl Všemohoucí Bůh:

﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ

{A vnukli jsme Mojžíšovi: „Udeř holí svou do moře!“ A rozestoupilo se a část každá podobnou se stala obrovské hoře.} [Básníci: 63]

Druhý příklad: zázrak Ježíše (mír s ním), kdy z dovolení Božího oživoval mrtvé a křísil je z hrobů. Bůh o něm pravil:

{...وَأُحْيِيَ الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ...}

{a vzkřísím mrtvé z dovolení Božího.} [Rod 'Imránův: 49] A pravil:

{...وَإِذْ نُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي...}

{a dals vstát mrtvým z hrobů z dovolení Mého.} [Prostřený stůl: 110]

Třetí příklad: zázrak Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír), kdy od něj Qurajšovci chtěli nějaký zázrak a on ukázal na měsíc, který se rozpoltil, a všichni lidé to viděli. O tom Všemohoucí Bůh pravil:

{أَفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ

مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾}

{Blíží se hodina a měsíc se rozpoltí. Když nevěřící znamení vidí, odvracejí se a říkají: „Kouzlo ustavičné!“} [Měsíc: 1-2]

Tyto hmatatelné zázraky dává Bůh svým poslům, aby je posilnil v jejich poslání, a jsou jasným důkazem Jeho existence.

Druhou věcí, kterou zahrnuje víra v Boha, je víra v Boží panství, tj. že On jediný je Pánem všeho a nemá žádného společníka ani pomocníka.

Pán je ten, komu náleží všechna stvoření, vláda a řízení věcí. Není stvořitel kromě Boha ani vládce kromě Něj ani nikdo jiný kromě Něj, kdo by řídil svět. Pravidl Všemohoucí:

{...أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ...}

{Což Jemu nenáleží stvoření a rozkazování?}
[Rozpoznání: 54] A pravil:

{...ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ

قَاطِعٍ}

{Takový je Bůh, Pán váš, jemuž patří moc královská, zatímco ti, které vzýváte vedle Něho, nemají moc ani nad slupkou pecky datlové.}
[Stvořitel: 13]

Není známo, že by někdo odmítl to, že Bůh je pánem, leda ze zpupnosti, aniž by sám věřil tomu, co říká, jako například Faraón, když řekl svým lidem:

{فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ}

{„Já vaším pánem jsem nejvyšším!“}

[Vytrhující: 24], a řekl:

{...يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي...}

{„Velmoži, nevím o tom, že byste měli nějaké

božstvo kromě mne."}

[Příběh: 38].

Ale sám tomu nevěřil. A pravil všemohoucí Bůh:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

{A odmítli je, přestože duše jejich přesvědčeny byly o pravdivosti jejich, z nespravedlnosti a pýchy.}

[Mravenci: 14]

A řekl Mojžíš Faraónovi, jak řekl Bůh:

﴿لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَايِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ

يَفِرْعَوْنَ مَثْبُورًا﴾

{„Ty věru víš, že to byl jedině Pán nebes a země, jenž seslal to jako znamení objasňující. A já se domnívám, Faraóne, že ke zkáze jsi odsouzený!“}

[Noční cesta: 102]

A proto i ti, kdo přidružovali k Bohu, uznávali, že Bůh je Pánem, jen k němu přidružovali jiná božstva. Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا

تَذَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ

أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٤٩﴾﴾

{Rci: „Komu náleží země a ti, kdo na ní jsou, víteli?“ Odvěti: „Bohu.“ Rci: „Proč se tedy

nevzpamatujete?“ Zeptej se: „Kdo Pánem je sedmi nebi a Pánem trůnu nesmírného?“ Odvěti: „Bůh.“ Rci: „Což tedy bohabojní nebudete?“ Otaž se: „V čí ruce je panství nade všemi věcmi a kdo ochraňuje, zatímco proti Němu žádné ochrany není, odpovězte, víte-li?“ Odvěti: „Bůh.“ Rci: „Jak můžete být tedy tak očarováni?“} [Věřící: 84-89]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝٩﴾

{Zeptáš-li se jich, kdo stvořil nebesa a zemi, věru odvěti: „Stvořil je dozajista mocný, vševědoucí!“} [Zlaté ozdoby: 9]

A Bůh pravil:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝١٠﴾

{Zeptáš-li se jich, kdo je stvořil, věru odvěti: „Bůh!“ Jak se tedy mohli od Něho odvrátit?} [Zlaté ozdoby: 87]

Boží nařízení zahrnuje jak nařízení Jeho zákonů, tak řízení tohoto světa, protože Bůh řídí celý tento svět, jak chce, a podle Své moudrosti, a také podle Své moudrosti nařizuje Svým služebníkům Své zákony. A kdo poslouchá nařízení někoho jiného (která jsou v rozporu s Božími nařízeními), je považován za toho, kdo přidružuje k Bohu a nemá dokonalou víru.

Třetí věc, kterou zahrnuje víra v Boha, je víra v jediného Boha. To znamená, že je jediný pravý Bůh,

který nemá společníky. Arabské slovo al-illáh (bůh) znamená uctívání s láskou a úctou.

Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾﴾

{Váš Bůh je Bůh jediný a není božstva kromě Něho, milosrdného, slitovného.} [Kráva: 163]

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾﴾

A Všemohoucí pravil: {Bůh sám svědčí, že není božstva kromě Něho; a dosvědčují to i andělé a ti, jimž dáno bylo vědění.

On stará se o spravedlnost - a není božstva kromě Něho, mocného, moudrého.} [Rod 'Imránův: 18] Víra každého, kdo k Bohu přidružuje jiného boha, je špatná. Všemohoucí Bůh pravil:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٦﴾﴾

{A je to proto, že Bůh je pravda a že to, co je místo Něho vzýváno, je nicotné a Bůh věru je vznešený, veliký.} [Pout': 62] To, že je někdo označen za boha, mu nedává právo bohem být. Pravil Všemohoucí Bůh (o al-Lát, al-Uzza a Manát):

﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ...﴾

{Ony nejsou nic než jména, kterými jste je vy a

vaši otcové nazvali a o nichž neseslal Bůh žádné zplnomocnění.) [Hvězda: 23]

A pravil o Húdovi (mír s ním), že řekl svému lidu:

﴿...أَتَجِدِلُونِي فِي أَسْمَاءِ سَمِيئُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

{Chcete se se mnou přít o jména, kterými jste vy a otcové vaši modly nazvali a ohledně nichž Bůh neseslal žádné oprávnění?} [Rozpoznání: 71]

A pravil o Josefovi (mír s ním), že řekl svým druhům ve vězení:

﴿يَصْلَحِي السِّجْنِ عَازِبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمِيئُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

{Přátelé moji vězeňští, jsou snad rozdělení páni lepší než Bůh jediný, vše podmaňující? Ti, které uctíváte vedle Něho, nejsou leč jména, jež dali jste jim vy i otcové vaši, a Bůh ohledně nich neseslal žádné zplnomocnění.}

[Josef: 39-40]

A proto poslové (mír s nimi) říkali svému lidu:

﴿...أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

{„Lide můj, uctívejte Boha a nemějte žádné božstvo jiné kromě Něho!“} [Rozpoznání: 59] Ti, kteří přidružují k Bohu, to ale odmítli a vzali si kromě Boha jiná božstva, která uctívali, vzývali a prosili o pomoc.

Bůh ukázal polyteistům, že vzývání jiných božstev je falešné, a uvedl pro to dva rozumové důkazy:

Prvním důkazem je, že tato božstva nemají žádné Božské vlastnosti. Jsou stvořená a nic netvoří, nedokáží pomoci těm, kteří je uctívají, ani je od ničeho ochránit, nedokáží je oživit ani usmrтит a nevládnou nad ničím na nebi nebo na zemi.

Pravil Všemohoucí Bůh:

{وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾}

{A přibráli si vedle Něho božstva, která stvořit nic nemohou, leč sama stvořena jsou, která sobě žádnou škodu či užitek způsobit nemohou a ani smrtí ani životem ani vzkříšením nevládnou.}[Spásné zjevení: 3]

A Všemohoucí pravil:

{قُلْ اَدْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرْكَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ﴿٤﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ...}

{Rci: „Jen si vzývejte ty, o nichž soudíte, že jsou vedle Boha! Vždyť nemají vládu ani nad tím, co má váhu zrnka prachu na nebesích a na zemi, a nemají nijakého podílu ani zde, ani tam a Bůh nemá mezi nimi pomocníka žádného.“ A nebude platná u Něho přímluva žádná, leda pro toho, komu On to dovolí.}

[Saba: 22-23]

وقال تعالى: ﴿أَيُنْشِئُونَ مَا لَا يُخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِفُونَ ﴿١١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾﴾

A Všemohoucí pravil: {Což k Němu budou přidružovat to, co vůbec nic nestvořilo, ale samo bylo stvořeno, a není schopno jim nikterak pomoci a nemůže pomoci ani sobě?}

[Rozpoznání: 191-192]

Pokud jsou tato božstva taková, je jejich uctívání čirou hloupostí, která nemá smysl.

Druhým důkazem je, že tito polyteisté sami uznávali, že Všemohoucí Bůh je jediný Pán a Stvořitel všeho, který všemu spravedlivě vládne, což samo o sobě vyžaduje, aby věřili v jednoho Boha jako Pána a Vládce.

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٣﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾﴾

Jak pravil Všemohoucí: {Lidé, uctívejte Pána svého, jenž stvořil vás i ty, kdož před vámi byli, abyste se báli Boha, jenž pro vás učinil zemi lůžkem a nebesa kupolí a jenž seslal z nebe vodu a dal pomocí jí vyrůst plodům pro obživu vaši. Nedávejte Bohu rovných, vždyť dobře to víte!} [Kráva: 21-22]

A Všemohoucí pravil:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (٨٧)

{Zeptáš-li se jich, kdo je stvořil, věru odvěti: „Bůh!“ Jak se tedy mohli od Něho odvrátit?}

[Zlaté ozdoby: 87]

A Všemohoucí pravil:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٨﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٨٩﴾﴾

{Rci: „Kdo uštěďruje vám obživu z nebes a země? Kdo vládcem je sluchu a zraku? Kdo dává vzejít živému z mrtvého a mrtvému ze živého a kdo řídí rozkazy všechny?“ I odvěti: „Bůh!“ Rci jim tedy: „Proč tedy nechcete být bohabojní?“ Hle, takový je Bůh, Pán váš i pravda! A co zůstane jiného, odejde-li pravda, než bloudění? Kam jste se to jen obrátili?}

[Jonáš: 31-32]

Čtvrtá věc, kterou zahrnuje víra v Boha, je víra v Jeho jména a vlastnosti:

Znamená to potvrdit a uznat Boží jména a vlastnosti, které se nacházejí v Koránu a sunně, tedy brát je tak, jak jsou, beze změny, bez vykládání a bez připodobňování k člověku. Pravid Všemohoucí Bůh: {Bohu náleží jména nejkrásnější; vzývejte Jej tedy jimi a nechte být ty, kdož jména Jeho překrucují - ti budou odměněni za to, co činili.} [Rozpoznání: 108]

﴿...وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

A Všemohoucí pravil: {On příkladem nejvyšším je na nebesích a na zemi a On mocný je i moudrý.}

[Byzantinci: 27]

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

A Všemohoucí pravil: {A není nic, co by podobné Mu bylo a On slyšící je i jasnozřivý.} [Porada: 11]

Dvě skupiny pochopily Boží jména a vlastnosti špatně:

První skupina, tzv. odmítající (arabsky al-Mu'atala), zcela odmítla některá Boží jména a vlastnosti, protože si mysleli, že Bohu nepřísluší, protože se podobají lidským jménům a vlastnostem. Tato myšlenka je špatná z mnoha důvodů.

Za prvé: protože na základě této myšlenky dochází k rozporům v tom, co říká Bůh, protože On tato Svá jména a vlastnosti sám zmínil, stejně jako zmínil, že nic není jako On. A proto kdyby tato jména a vlastnosti byly podobné lidským znamenalo by to, že ve slovech Božích jsou rozpory, a to je vyloučené.

Za druhé: protože to, že někdo má stejné jméno nebo vlastnost jako někdo jiný, neznamená, že jsou oba stejní. Je to vidět i na tom, že dva lidé mají stejné vlastnosti, že oba slyší, vidí a mluví, a přitom to neznamená, že jsou oba stejní ve své lidskosti nebo

v tom, jak slyší, vidí a mluví.

Stejně tak zvířata mají ruce, nohy a oči a neznamená to, že jejich ruce, nohy a oči jsou úplně stejné.

A pokud jsou takové rozdíly ve jménech a vlastnostech mezi různými stvořeními, tak rozdíly mezi Stvořitelem a stvořením budou mnohem větší.

Druhá skupina, tzv. připodobňující (Mušabaha), naopak Božská jména a vlastnosti připodobnila k lidským, protože si mysleli, že když Bůh mluví k lidem, říká jim jen to, co znají, a proto tato jména a vlastnosti musí být stejné jako lidské. Tato myšlenka je ale také špatná z mnoha důvodů:

Za prvé: protože připodobňování Boha k Jeho stvoření odmítají zdravý rozum i náboženská nařízení a není možné, aby to, co se píše v Koránu a sunně bylo špatně a v rozporu se zdravým rozumem.

Za druhé: Všemohoucí Bůh hovoří k lidem tak, aby Mu rozuměli a pochopili základní myšlenky, což ale neznamená, že musí pochopit přesné detaily a vnitřní smysl a podstatu věcí, jako jsou třeba Boží jména a vlastnosti.

Například pokud o Sobě Bůh řekne, že slyší, tak slovo sluch je obecně pochopitelné, ale pravá podstata sluchu u Všemohoucího Boha jasná není, protože sluch se liší i mezi různými stvořeními. Rozdíl ve sluchu mezi Stvořitelem a stvořeným

bude tedy ještě větší.

A když Bůh o Sobě řekne, že se usadil na trůnu, tak usazení jako takové je pochopitelné, ale jeho pravá podstata u Boha jasná není, protože význam usazení se liší i u stvořených věcí. Například usazení se na židli je jiné než usazení se na běžícím velbloudovi. Proto bude rozdíl v usazení se mezi Stvořitelem a stvořeným ještě větší.

Taková víra ve Všemohoucího Boha, jako jsme popsali, přináší věřícím své nádherné plody, například:

První: správná víra v jednoho Boha, kdy věřící není připoutaný k nikomu jinému, doufá jen v Boha, bojí se jen Boha a neuctívá nikoho jineho.

Druhý: dokonalá láska k Bohu a Jeho vyvýšení na základě pochopení Jeho krásných jmen a velkolepých vlastností.

Třetí: dokonalé uctívání Boha, kdy člověk dělá, co mu Bůh nařídil, a varuje se toho, co mu zakázal.

Víra v anděly

Andělé jsou stvoření, ale nelze je vidět. Uctívají Všemohoucího Boha, ale nemají žádné Božské vlastnosti. Bůh je stvořil ze světla, podřídil je Svému rozkazu a dal jim sílu ho dodržovat. Pravidl Všemohoucí Bůh:

﴿...وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ

وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾﴾

{a ti, kdož u Něho dlí, nejsou tak hrdopyšní, aby Mu nesloužili, a nikdy neumdlí a pějí slávu Jeho dnem i nocí bez přestání.} [Proroci: 19-20]

Andělů je tolik, že je nikdo kromě Boha nedokáže spočítat. Ve správných sbírkách je vyprávění Anase (ať je s ním Bůh spokojen) o Noční cestě Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), že Prorok viděl „al-bajt al-M'amúr", ve kterém se denně modlí sedmdesát tisíc andělů, kteří se tam modlí vždy jen jednou.

Víra v anděly zahrnuje čtyři věci:

První je víra v jejich existenci.

Druhá je víra v konkrétní anděly, které známe jménem, jako anděl Gabriel, a víra ve všechny ostatní anděly obecně.

Třetí je víra v jejich vlastnosti. Například o andělu Gabrielovi Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) vyprávěl, že ho viděl tak, jak byl stvořen, se šesti sty křídly, a dosahoval až za obzor.

Někdy se anděl může z dovolení Božího ztělesnit v podobě muže.

كَمَا حَصَلَ لِجِبْرِيلَ حِينَ أَرْسَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى إِلَى مَرْيَمَ، فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا، وَحِينَ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي أَصْحَابِهِ، جَاءَهُ بِصِفَةِ رَجُلٍ شَدِيدِ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدِ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَجَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَسَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْإِسْلَامِ، وَالْإِيمَانِ، وَالْإِحْسَانِ، وَالسَّاعَةِ، وَأَمَارَاتِهَا؛ فَأَجَابَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَنْطَلَقَ، ثُمَّ

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا جِبْرِيلُ؛ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ.

To se stalo u anděla Gabriela, když ho Všemohoucí Bůh poslal k Marii a on se ztělesnil jako člověk. Nebo když přišel k Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), který seděl se svými druhy, a ztělesnil se v podobě muže ve velmi bílém oděvu s velmi černými vlasy a bez známky únavy z cesty, přestože ho nikdo neznal. Sednul si k Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), opřel si svá kolena o jeho, dal mu ruce na stehna a zeptal se Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) na víru, islám, zbožnost, Hodinu a její znamení. Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) mu na vše odpověděl a když odešel, řekl svým druhům: „To byl Gabriel, přišel, aby vás naučil vaše náboženství.“

Stejně tak andělé, které Všemohoucí Bůh poslal k Abrahamovi a Lotovi, byli v podobě mužů.

Čtvrtá věc, kterou zahrnuje víra v anděly, je víra v činy, které konají z nařízení Božího, jako jsou chválení Boha a Jeho uctívání ve dne a v noci, aniž by se nudili nebo unavili.

Někteří mají speciální úkoly.

Například Gabriel, jehož Bůh pověřil předáváním Jeho poselství a vyslal ho k prorokům a poslům.

Nebo Michael, který je pověřen sesíláním deště a růstem rostlin.

Nebo Azrael, který je pověřen v soudný den

zatroubit na pozoun a vzkřísit všechna stvoření.

Nebo anděl smrti, který je pověřen vzít duši při smrti.

Nebo Málik, který střeží brány ohně.

Nebo andělé, kteří jsou posíláni k nenarozeným miminkům v děloze. Když plod v děloze dosáhne čtyř měsíců, pošle k němu Bůh anděla, aby zapsal jeho osud, zda bude bohatý, nebo chudý, kdy zemře, jeho skutky a zda bude ze šťastných, nebo nešťastných.

Nebo andělé, kteří jsou pověřeni zapisováním lidských činů. Každý člověk má u sebe dva anděly, jednoho vpravo a druhého vlevo.

Nebo andělé pověřeni ptát se člověka, když je uložen do hrobu. Tehdy k němu přijdou dva andělé a ptají se ho na jeho Pána, náboženství a proroka.

Víra v anděly nese dobré plody, například:

První: poznání velkoleposti Boží, Jeho síly a moci, protože velkolepé stvoření ukazuje na velkolepého Stvořitele.

Druhý: vděčnost Všemohoucímu Bohu za to, jak se stará o člověka, když pověřil všechny tyto anděly, aby ho chránili, zapisovali jeho činy a různě jinak mu prospívali.

Třetí: láska k andělům za jejich uctívání Všemohoucího Boha.

Někteří lidé, kteří jsou na omylu, odmítli, že by andělé měli tělesné schránky, a tvrdí, že andělé jsou

jen dobrá síla v jiných stvořeních. To je ale v rozporu s tím, co říká Korán, Prorokova sunna a na čem se shodli všichni učenci islámu.

Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى
وَتِلْكَ وَرُيْعٌ...﴾

{Chvála Bohu, stvořiteli nebes a země, který učinil anděly vyslanci majícími dva, tři či čtyři páry křídel} [Stvořitel: 1]

A Všemohoucí pravil:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ...﴾

{Kéž bys mohl vidět, až andělé odvolají ty, kdož byli nevěřící, a budou je bít po tvářích a po zádech} [Kořist: 50]

A Všemohoucí pravil:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ...﴾

{Kéž bys jen viděl hříšné v náručí smrti, až andělé rozprostrou ruce své řkouce: „Vypusťte duše své“} [Dobytěk: 93]

A Všemohoucí pravil:

﴿...حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

{A až nakonec strach vyprázdní srdce jejich, řeknou: „Co pravil Pán váš?“ a bude jim řečeno:

„Pravdu, a On vznešený je i veliký!“} [Saba': 23]

A pravil o lidech v ráji:

﴿...وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ

عُقُوبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾﴾

{A andělé budou přicházet jim v ústrety u všech dveří zdravíce: „Mír s vámi za to, že trpěliví jste byli! A jak překrásný bude příbytek konečný!}

[Hrom: 23-24]

Ve sbírce Sahíh Bucharí je vyprávění Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Pokud si Bůh zamiluje nějakého služebníka, zavolá na Gabriela: „Věru, že Bůh miluje toho a toho, měj ho rád!“ A tak si ho Gabriel zamiluje a zavolá na obyvatele nebes: „Věru, že Bůh miluje toho a toho, mějte ho rádi!“ A tak si ho zamilují lidé na nebesích a pak si ho oblíbí i na zemi.“

Také je tam vyprávění Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

﴿إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ

الْأَوَّلَ فَلِأَوَّلٍ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّرُوا الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ﴾.

„Každý pátek stojí u každé brány mešity andělé a zapisují, kdo přijde nejdříve, a když přijde imám, svinou svitky a jdou poslouchat připomínání Boha.“

Tyto texty jasně dokazují, že andělé jsou skuteční

a hmatatelní a ne pouze nějaká síla, jak se domnívají ti, kteří se pletou. Všichni muslimové se shodli na tom, co dokazují tyto texty.

Víra v knihy

Knihy jsou množné číslo od slova kniha a myslí se tím, co je v nich napsáno.

Knihami jsou zde myšleny ty, které Všemohoucí Bůh seslal poslům jako milosrdenství pro lidstvo a jako správné vedení, aby díky nim dosáhli štěstí v tomto i budoucím světě.

Víra v knihy zahrnuje čtyři věci:

První: víra v to, že tyto knihy jsou opravdu od Boha.

Druhá: víra v názvy těchto knih, pokud je známe, jako třeba Korán, který byl seslán Muhammadovi (ať mu Bůh žehná a dá mír) a Tóra, kterou Bůh seslal Mojžíšovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), Evangelium, které Bůh seslal Ježíši (ať mu Bůh žehná a dá mír), a Žalmy, které byly dány Davidovi (ať mu Bůh žehná a dá mír). V knihy, které neznáme jménem, bychom měli věřit obecně.

Třetí: věřit všemu, co se v těchto knihách píše, což platí pro Korán, nebo věřit tomu, co z těchto knih nebylo pozměněno, což se týká předchozích knih.

Čtvrtá: konat podle toho, co se v těchto knihách píše, pokud to nebylo zrušeno, a nerozporovat to, ať tomu rozumíme, nebo ne. Všechny předchozí knihy

byly zrušeny velkolepým Koránem.

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ...﴾ أَى (حَاكِمًا عَلَيْهِ).

Pravil Všemohoucí Bůh: {I tobě jsme seslali Písmo s pravdou, aby potvrdilo pravdivost toho, co už před ním bylo zde z Písma, a bylo jeho ochranou.} tj. potvrdilo, co bylo pravda.

Proto není povoleno konat podle toho, co se píše v minulých knihách, ledaže by to bylo potvrzeno v Koránu.

Víra v knihy přináší mnoho dobrých plodů, například:

První: poznání péče Boha o Jeho služebníky, když seslal každému národu knihu, aby ho mohla správně vést.

Druhý: poznání moudrosti Boží, když každému národu dal jiná nařízení v souladu s jeho situací.

﴿...لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا...﴾

Jak pravil Všemohoucí Bůh: {A každému z vás jsme určili pravidla a dráhu vyšlapanou.} [Prostřený stůl: 48]

Třetí: vděčnost Bohu za to vše.

Víra v posly

Poslové jsou množné číslo od slova posel, čímž se myslí ten, kdo byl poslán, aby něco oznámil.

Zde je tím myšlen člověk, kterému se dostalo

náboženského vnuknutí a bylo mu nařízeno, aby ho oznámil.

Prvním poslem byl Noe (mír s ním) a posledním poslem byl Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

{A dali jsme ti vnuknutí, tak jako jsme je dali Noemovi a prorokům po něm} [Ženy: 163]

Ve sbírce Sahíh Buchárí je vyprávění Anase Ibn Málika (ať je s ním Bůh) spokojen o přímlově Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):

«ذَكَرَ أَنَّ النَّاسَ يَأْتُونَ إِلَى آدَمَ؛ لِيَشْفَعَ لَهُمْ، فَيَعْتَذِرُ إِلَيْهِمْ وَيَقُولُ: ائْتُوا نُوحًا أَوَّلَ رَسُولٍ بَعَثَهُ اللَّهُ» وذكر تمام الحديث.

„Vyprávěl, že lidé budou chodit za Adamem, aby se za ně přimluvil, ale ten to odmítne a řekne: „Běžte za Noemem, který je první, koho Bůh poslal“ ... atd., až do konce tohoto vyprávění.”

A Všemohoucí Bůh pravil o Muhammadovi (ať mu Bůh žehná a dá mír):

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

{A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečetí proroků.}

[Spojenci: 40]

Neexistoval národ, aniž by k němu Všemohoucí Bůh poslal posla se zákony přímo pro ně anebo se zákony proroka, kterého Bůh poslal dříve, a které

platí i pro ně. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“}

[Včely: 36]

A Všemohoucí pravil:

﴿...وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾

{a není národa jediného, k němuž by nebyl přišel varovatel.} [Stvořitel: 24]

A Všemohoucí pravil:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا...﴾

{A seslali jsme Tóru, v níž je správné vedení i světlo, aby podle ní soudili proroci, kteří se odevzdali do vůle Boží, ty, kdož vyznávají židovství} [Prostřený stůl: 44]

Poslové jsou lidé a nemají žádné božské vlastnosti. Pravit Všemohoucí Bůh o Svém proroku Muhammadovi, který je Bohu nejbližší:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾﴾

{Rci: „Nemohu si sám ani prospět, ani uškodit, leda bude-li Bůh chtít. Kdybych znal nepoznatelné, mohl bych věru rozmnožit dobro své a nedotklo by

se mne zlo žádné; já však jsem pouze varovatelem a zvěstovatelem pro lid, jenž věří.“}

[Rozpoznání: 188]

A Všemohoucí pravil:

{قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿١٨٨﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿١٨٩﴾}

{Rci: „Nevládnu mocí způsobit vám škodu, či abyste správně byli vedeni.“ Rci: „Neochráním mě před Bohem nikdo a nenaleznu útočiště žádné kromě Něho.“} [Džinové: 21-22]

Proroci tedy mají lidské vlastnosti jako je nemoc, smrt, hlad, žízeň a další. Pravil Všemohoucí Bůh o Abrahamovi (mír a požehnání s ním), že řekl o Bohu:

{وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِي ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمَيِّنُ ثُمَّ يُجَيِّنُ ﴿٨١﴾}

{a krmí mne a napájí, a když nemocen jsem, mne uzdraví a zemřít mi dá a pak mě oživí}

[Básníci: 79-81]

A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Věru, že jsem jen člověk jako vy, zapomínám stejně, jako zapomínáte vy, a tak když zapomenu, připomeňte mi to.“

Všemohoucí Bůh je popsal jako ty, kteří Ho nejvíce a nejlépe uctívají, a chválil je. Pravil Všemohoucí o Noemovi (ať mu Bůh žehná a dá

mír):

﴿...إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾

{jenž služebníkem byl Naším vděčným!}

[Noční cesta: 3]

A pravil o Muhammadovi:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۝﴾

{Požehnán budiž ten, jenž seslal spásné zjevení služebníku Svému, aby lidstvu varovatelem byl}[Spásné zjevení: 1]

A pravil o Abrahamovi, Izákovi a Jakubovi (ať jim Bůh žehná a dá mír):

﴿وَإِذْ كُرِّعَ عَبْدُنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۝ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۝ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ ۝﴾

{A vzpomeň také služebníků Našich Abrahama, Izáka a Jakuba, lidí dobrotivých a prozíravých, jež jsme věru očistili myšlenkou čistou příbytku věčného připomínkou! A jsou oni u Nás ti nejlepší z vyvolených.} [Sád: 45-47]

A pravil o Ježíši, synu Mariinu:

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝﴾

{On není leč služebníkem Naším, jemuž jsme přízeň svou uštědřili, a příkladem pro dítko Izraele jsme jej učinili.} [Zlaté ozdoby: 59]

Víra v posly zahrnuje čtyři věci:

První: víra v to, že jejich poslání je od

Všemohoucího Boha a kdo odmítne posláni jediného z nich, jako by odmítl všechny. Jak pravil Všemohoucí Bůh:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾﴾

{A také lid Noemův posly za lháře prohlásil}
[Básníci: 105]

Bůh o nich řekl, že prohlásili za lháře všechny posly, přestože v té době existoval pouze jediný posel. A proto jsou křesťané, kteří odmítají poselství Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír) bráni, jako by odmítali poselství Mesiáše, syna Mariina, a nenásledovali ho. Navíc Ježíš jim oznámil příchod Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír), což dokazuje, že je to posel, který je má vyvést z bludu a uvést na správnou cestu.

Druhá: víra ve jména těch poslů, jejichž jména známe, jako Muhammad, Abrahám, Mojžíš, Ježíš a Noe (mír a požehnání s nimi). Těchto pět proroků jsou tzv. ulu-l-azm (největší proroci). Bůh je zmínil na dvou místech v Koránu:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَنُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾

﴿أَبْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٥﴾﴾

{A hle, uzavřeli jsme s proroky úmluvu, s tebou, s Noem, s Abrahamem, s Mojžíšem i s Ježíšem synem Mariiným, a uzavřeli jsme s nimi úmluvu přísnou} [Spojenci: 7]

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾﴾

A Jeho slova: {On vám uzákonil jako náboženství to, co kdysi uložil Noemu - a to, co jsme vnukli tobě a co jsme uložili i Abrahamovi, Mojžíšovi a Ježíšovi: „Dodržujte náboženské úkony a nerozštěpujte se ohledně jich!“ Jak nesnesitelné je pro modloslužebníky to, k čemu je vyzýváš! Bůh si k tomu vybírá, koho chce, a vede k tomu toho, kdo kajícně se k Němu obrací} [Porada:13]

V posly, které neznáme konkrétně jménem, bychom měli věřit obecně. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ...﴾

{Již před tebou jsme posly vysílali; o některých z nich jsme ti vyprávěli a o jiných jsme ti nevyprávěli.} [Odpouštějící: 78]

Třetí: víra v to, s čím přišli.

Čtvrtá: řídit se zákony, které nám přinesli, čímž se dnes myslí zákony posledního proroka Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír), který byl vyslán ke všem lidem na světě. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ

حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

{Však nikoliv, při Pánu tvém, oni nebudou věřící, pokud tě neučiní rozhodčím v tom, o čem jsou ve sporu. Potom nenaleznou v duších svých pochybnosti o tom, cos rozhodl, a podrobí se plným podrobením.} [Ženy: 65]

Víra v posly přináší mnoho dobrých plodů, například:

První: poznání milosrdnosti Boží a Jeho péče o Jeho služebníky, když k nim vyslal posly, aby je uvedli na správnou cestu k Všemohoucímu Bohu a ukázali jim, jak Ho mají uctívat, protože lidský rozum na to nedokáže přijít sám.

Druhý: vděčnost Všemohoucímu Bohu za toto velké dobrodiní.

Třetí: láska k poslům (mír a požehnání s nimi), úcta k nim a jejich chválení, které jim náleží proto, že jsou poslové Všemohoucího Boha, uctívají Ho, předávají Jeho poselství a radí Jeho služebníkům.

Někteří tvrdohlaví lidé odmítli posly s tím, že Boží poslové nemohou být lidé. Ale Bůh tyto myšlenky vyvrátil Svými slovy:

﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۖ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يُمْسُونَ مَظْمِنِينَ لَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۚ﴾

{Co brání těmto lidem, aby uvěřili, když se jim

dostalo správného vedení, ne-li to, že říkají: „Cožpak by Bůh vyslal smrtelníka jako posla Svého?“ Odpověz: „Kdyby na zemi andělé byli a v míru po ní chodili, věru bychom k nim seslali z nebe anděla jako posla Svého.“} [Noční cesta: 94-95]

Bůh tedy vyvrátil tuto myšlenku tím, že posel musí být člověk, protože je vyslán k lidem (a proto musí být jako oni, jinak by řekli, že jim nemůže rozumět, mít stejná omezení jako oni atd.). Kdyby byli poslové vysláni k andělům, byli by to andělé. Bůh také vyprávěl o těch, kdo odmítli posly, že řekli:

﴿...إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأُنْثَوْنَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

{I řekli nevěřící: „Vždyť vy jen smrtelníci jste nám podobní a chcete nás odvrátit od toho, co otcové naši uctívali. Přineste nám tedy své zplnomocnění zjevné!“ A odpověděli poslové jejich: „Jsme vskutku pouze smrtelníci vám podobní, avšak Bůh zahrnuje přízní svou, koho chce ze služebníků svých. Nepřísluší nám přinášet vám nějaké zplnomocnění, leda s dovolením Božím.“} [Abraham: 10-11]

Víra v soudný den

Soudný den je den vzkříšení, kdy budou lidé vzkříšeni ke zúčtování a odplatě.

Byl také nazván posledním dnem, protože po něm už žádný den nebude, neboť lidé potom budou buď v ráji, nebo v ohni.

Víra v soudný den zahrnuje tři věci:

První: víra ve vzkříšení, tj. že po druhém zatroubení na pozoun mrtví vstanou a budou stát před Bohem, Pánem všech světů. Budou nazí, bosí a neobřezaní. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

{a jako jsme začali již prvním stvořením, tak opakovat to budeme podle slibu Námi daného. A My tak učiníme!} [Proroci: 104]

Vzkříšení je pravda, kterou dokazuje Korán, sunna i shoda všech muslimských učenců.

Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

{Posléze pak vskutku zemřete a pak v den zmrtvýchvstání vzkříšeni budete.} [Věřící: 15-16]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Lidé budou shromážděni v soudný den bosí, nazí a neobřezaní." Na tomto výroku je shoda.

Všichni muslimové se shodli na existenci soudného dne. Také moudrost dokazuje, že Bůh stanovil čas, kdy odmění lidi za to, jak se řídili tím, co jim seslal prostřednictvím Svých poslů. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾﴾

{Domníváte se snad, že jsme vás stvořili jen bezúčelně a že k Nám nebudete navráceni?} [Věřící: 115] A pravil svému Proroku (ať mu Bůh žehná a dá mír):

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَيْنَا مَعَادٍ...﴾

{Ten, kdo ti uložil Korán, navrátí tě do místa schůzky poslední.} [Příběh: 85]

Druhá: víra ve zúčtování a odplatu. Člověku se dostane zúčtování za jeho skutky a dostane se mu odplaty, jak dokazuje Korán, sunna a shoda všech muslimských učenců.

Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿١٦﴾﴾

{K Nám věru míří jejich návrat a Nám pak budou účty své skládat!} [Zahalující: 25-26]

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦﴾﴾

A Všemohoucí pravil: {Kdo přijde se skutky dobrými, tomu dostane se desetinásobku jejich, a kdo přijde s činy špatnými, tomu dostane se odměny podobné; a nebude jim ukřivděno.}

[Dobytek: 160]

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالُ

A Všemohoucí pravil: {A postavíme v den zmrtnýchvstání váhu spravedlivou a nebude duše žádná o nic ošizena; a i kdyby to mělo jen váhu zrna hořčičného, My je přineseme. A my stačíme si jako účetní.} [Proroci: 47]

Ibn 'Umar vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Bůh se přiblíží k věřícímu, přikryje ho a řekne: „Vzpomínáš na tento hřích? A vzpomínáš na tento hřích?“ A on odpoví: „Ano.“ Až přizná všechny hříchy a myslí si, že bude zahuben, Bůh řekne: „Tyto hříchy jsem ti skryl v pozemském životě a dnes ti je odpouštím,“ a dá mu knihu jeho dobrých skutků. Ale na nevěřící a pokrytce bude přede všemi zavoláno: „Tito lhali svému Pánovi, ať jsou prokleti ti, kdo křivdu činili.““ Na tomto výroku je shoda.

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) také řekl: „Kdo chtěl udělat dobrý skutek a udělal ho, bude mu to zapsáno jako deset dobrých skutků až 700násobně či více, ale pokud bude chtít udělat špatný skutek a udělá ho, bude mu zapsán jako jeden špatný skutek.“

Všichni muslimové se shodli na existenci zúčtování a odplaty za skutky. Také to dokazuje moudrost, protože Všemohoucí Bůh seslal knihy, vyslal posly a nařídil lidem, aby to přijali a konali podle toho, a také nařídil bojovat proti těm, kteří to

odmítají. Kdyby neexistovalo ani zúčtování ani odplata, tak by to vše postrádalo smysl, což je u Boha nemožné. Ukazují to slova Boží:

﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ
وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾﴾

{A zajisté se budeme tázat těch, k nimž poslové byli vysláni, a budeme se ptát i vyslanců Božích, a věru jim sdělíme se znalostí vše, vždyť My jsme nebyli nepřítomni} [Rozpoznání: 6-7]

Třetí: víra v ráj a oheň a že jsou věčným příbytkem všech lidí.

Ráj je příbytek blahobytu, který Bůh připravil pro bohabojné věřící, kteří uvěřili v to, co jim Bůh nařídil, aby věřili, a poslouchali Boha a Jeho Posla. V tomto ráji jsou všechny druhy potěšení, „takové, které nikdo neviděl ani neslyšel a ani by ho nikdy nenapadly.“ Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ حَاسِبٍ رَبُّهُ ۗ ﴿٨﴾﴾

{Avšak ti, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, to jsou ti nejlepší ze všech stvoření. Odměnou jejich u Pána jejich budou zahrady Edenu, pod nimiž řeky tekou a v nichž zůstanou navěky nesmrtelní. Bůh v nich nalezne zalíbení a i oni v Něm naleznou zalíbení, a toto údělem bude toho, kdo Pána svého

se bojí.} [Jasný důkaz: 7-8]

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾﴾

A Všemohoucí pravil: {Žádná duše neví, co z radostí skryto je pro ně odměnou za skutky jejich.} [Padnutí na tvář: 17]

Oheň je příbytek trestu, který Bůh připravil pro nevěřící, kteří činili křivdu, neuvěřili v Boha a neposlouchali Jeho Posla. V tomto ohni je mnoho druhů trestů, které by člověka ani nenapadly.

﴿...وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾

Pravil Všemohoucí Bůh: {A bojte se ohně pekelného, připraveného pro nevěřící.} [Rod 'Imránův: 131]

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿١٣١﴾﴾

A Všemohoucí pravil: {A rci: „Pravda přichází od Pána vašeho; kdo chce, ať věří, a kdo chce, ať nevěří!“ A věru jsme připravili pro nespravedlivé oheň, jenž hustým dýmem je obklopí. A poprosili o pomoc, bude jim pomoženo vodou podobnou kovu roztavenému, jež spálí tváře jejich. A jak odporný to nápoj a jak hnusné to místo pobytu!} [Jeskyně: 29]

﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٢٩﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا

وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ ثَقُلَتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا
الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾

A Všemohoucí pravil: {Bůh dozajista proklel nevěřící a připravil pro ně plamen šlehající, v němž nesmrtelní budou navěky, a nenaleznou ochránce ani pomocníka žádného v den, kdy tváře jejich se budou v ohni otáčet sem a tam a kdy budou volat: „Kéž bychom byli uposlechli Boha a uposlechli posla!“} [Spojenci: 64-66]

Víra v soudný den přináší mnoho plodů, například:

První: chuť konat dobré skutky, aby se člověku v soudný den dostalo odměny.

Druhý: strach konat špatné věci a hřešit nebo souhlasit s hříchy ze strachu před trestem v soudný den.

Třetí: pocit klidu věřícího, že i když přijde o něco na tomto světě, bude mu to vynahrazeno v budoucím životě.

Nevěřící odmítli vzkříšení po smrti, protože si mysleli, že to není možné.

Tuto špatnou myšlenku vyvrací náboženské, smyslové i rozumové důkazy.

Pokud jde o náboženské důkazy, Všemohoucí Bůh pravil:

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثَ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ

وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٥١﴾

{A domnívají se ti, kdož jsou nevěřící, že nebudou vzkříšeni: Rci: „Ba naopak, při Pánu mém, budete vskutku vzkříšeni a potom budete poučeni o tom, co jste dělali. A to bude Bohu věcí velmi snadnou.“} [Vzájemné klamání: 7]

Shodly se na tom všechny svaté knihy.

Co se týká smyslového důkazu, Bůh ukázal lidem vzkříšení už na tomto světě, jen v súře Krávy je popsáno pět takových příkladů:

První příklad: když Mojžíšův lid řekl:

{...لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً...}

{neuvěříme ti, dokud nespatříme Boha zcela zřetelně} [Kráva: 55], a proto je Všemohoucí Bůh usmrtil a znovu oživil. Všemohoucí Bůh o tom říká Izraelitům:

{وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ

تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾}

{A hle, řekli jste: „Mojžíši, neuvěříme ti, dokud nespatříme Boha zcela zřetelně!“ A zasáhl vás blesk, zatímco jste se dívali. Potom jsme vás po smrti vaší opět vzkřísili, abyste byli vděční.} [Kráva:55-56]

Druhý příklad: když se Izraelité hádali o zabitého a bylo jim nařízeno, ať zabijí krávu a udeří zabitého částí této krávy, aby byl oživen a řekl, kdo ho zabil. Všemohoucí Bůh o tom říká:

﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٦﴾ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ
بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾﴾

{A hle, když zabili jste někoho, sváděli jste to jeden na druhého. Však Bůh odhalil, co jste skrývali. Tehdy jsme řekli: „Udeřte mrtvého částí této krávy obětované!“ A takto Bůh oživuje mrtvé a ukazuje vám znamení svá, abyste byli rozumní.}

[Kráva: 72-73]

Třetí příklad: příběh těch, kteří vyšli ze svých příbytků, protože se báli smrti. Byly jich tisíce a Všemohoucí Bůh je zahubil a poté znovu oživil. Všemohoucí Bůh o tom říká:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ
مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ ﴿٢٣٧﴾﴾

{Viděl jsi ty, kdož v tisících vyšli z příbytků svých, smrti se bojíce? I řekl jim Bůh: „Zemřete!“ a potom jim znovu život dal, neboť Bůh věru je pln milosti k lidem, avšak většina lidí vděčná není.}

[Kráva: 243]

Čtvrtý příklad: o tom, kdo procházel zničenou vesnicí a nevěřil, že by ji Bůh mohl znovu oživit, a proto ho Bůh na sto let usmrtil a poté ho znovu oživil. Všemohoucí Bůh o tom říká:

﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ

مَوْتَهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
 قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ
 وَلِتَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
 لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٩﴾

{Anebo jsi neviděl toho, jenž prošel okolo místa, jež zničeno bylo do základů, a zvolal: „Jak by mohl Bůh opět přivést k životu toto město poté co je mrtvé?“ A usmrtil jej Bůh na sto let, potom jej vzkřísil a zeptal se jej: „Jak dlouho jsi takto setrval?“ Odvětil: „Setrval jsem tak den anebo část dne.“ - „Nikoliv,“ odvětil Pán, „setrvals tak sto let. Pohled’ na potravu svou a nápoj svůj - nejsou zkaženy! A pohled’ na osla svého! A věru jsme tě učinili znamením pro lidi. A pohled’ na tyto kosti, jak je zvedneme a potom je masem obalíme!“ A když se mu to stalo jasným, zvolal: „Nyní vím, že Bůh je mocný nad věcmi všemi!“} [Kráva: 259]

Pátý příklad: příběh Abrahama, když požádal Boha, ať mu ukáže, jak oživuje mrtvé. Bůh mu nařídil, ať zabije čtyři ptáky, rozřeže je a rozprostře je na skály, kde stál, a poté na ně zavolá. Když to udělal, části ptáků se spojily, ptáci oživi a přiletěli k Abrahamovi. Všemohoucí Bůh o tom říká:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولِمُ تُوْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَظْمَنَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ

جَزَاءً ثُمَّ أَدْعُهُنَّ بِأَتَيْنَكَ سَعِيًّا وَأَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾

{A hle, pravil Abraham: „Pane můj, ukaž mi, jak oživuješ mrtvé!“ I odpověděl: „Což ty mi nevěříš?“ Řekl: „Ano, avšak je to pro uklidnění srdce mého!“ Pravil: „Vezmi čtyři ptáky a přitiskni je k sobě, potom umísti na každé hoře část z nich a posléze je zavolej - a přiletí rychle k tobě. A věz, že Bůh je mocný, moudrý!“} [Kráva: 260]

Tyto příklady jsou skutečné a hmatatelné a ukazují na možnost oživení mrtvých. Dříve bylo také uvedeno, že Bůh dal Ježíšovi, synu Mariinu, jako zázrak schopnost oživovat mrtvé a křísit je z hrobů.

Pokud jde o rozumový důkaz, jsou to dvě věci:

První: že Bůh je ten, kdo stvořil nebesa i zemi a vše, co je na nich. A kdo je schopný je stvořit poprvé, je také schopný je znovu oživit. Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ...﴾

{A On je ten, jenž zahajuje život prvním stvořením a pak to opakovat bude - a to pro něj je velmi snadné.} [Byzantici: 27]

﴿...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

A Všemohoucí pravil: {a jako jsme začali již prvním stvořením, tak opakovat to budeme podle slibu Námi daného. A My tak učiníme} [Proroci:

104] Bůh také odpověděl tomu, kdo odmítl možnost oživení zpráchnivělých kostí:

﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٠﴾﴾

{Odpověz: „Oživí je ten, kdo poprvé je stvořil a jenž dobře o každém stvoření ví.“} [Já Sín: 79]

Druhá věc: že země, když je vyschlá, není na ní nic zeleného a začne na ni pršet, se začne zelenat a objeví se na ní spousta života. A ten, kdo je schopen ji takto oživit, je schopen oživit mrtvé. Pravitel Všemohoucí Bůh:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ﴿٢١﴾ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٢﴾﴾

{A k znamením Jeho patří, že vidíš zem zvadlou, však když vodu na ni sešleme, tu rozhýbá se a rozbují. A vpravdě ten, jenž oživil ji, je též mrtvých oživovatel a On nad každou věcí všemocný je.}

[Byli učiněny srozumitelnými: 39]

﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتَةً كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾﴾

A Všemohoucí pravitel: {A seslali jsme z nebe vodu požehnanou, z níž dali jsme vyrůst zahradám i zrní, jež dává úrodu a palmám ztepilým, jež v řadách nesou trsy plodů, jako obživu služebníkům Našim. A vodou oživujeme i mrtvou zem, a takové bude i vaše vzkříšení.} [Qáf: 9-11]

K víře v soudný den patří víra ve vše, co bude následovat po smrti, jako:

A) Pokušení v hrobě. To jsou otázky mrtvému v hrobě po jeho pohřbení, kdy je dotazován na svého Pána, náboženství a proroka. Bůh tehdy upevní ty, kteří věří, aby řekli: „Mým pánem je Bůh, náboženstvím islám a prorokem Muhammad, ať mu Bůh žehná a dá mír."

A dá zbloudit nevěřícím, kteří řeknou: „Nevím." Pokrytci a pochybovači řeknou: „Nevím, slyšel jsem lidi něco říkat, a tak jsem říkal to samé."

B) Utrpení a blahobyť v hrobě. Utrpení a trest bude pro pokrytce a nevěřící. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾

{Kéž bys jen viděl hříšné v náručí smrti, až andělé rozprostrou ruce své řkouce: „Vypusťte duše své, dnes odměnění budete trestem zahanbujícím za to, že mluvili jste nepravdu o Bohu, a za to, že pyšně jste se odvraceli od znamení Jeho!"}

[Dobytek: 93]

A Všemohoucí pravil o rodu Faraóna:

﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۖ﴾

{ohněm, jemuž budou vystaveni za jitra i za večera. A v den, kdy udeří Hodina, bude zvoláno: „Uved'te rod Faraónův do trestu nejpřísnějšího!“} [Odpouštějící: 46]

Ve sbírce Sahíh Muslim je vyprávění Zajda Ibn Thábita (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Kdybych se nebál, že přestanete pohřbívat, poprosil bych Boha, abyste slyšeli utrpení z hrobů jako já.“ Potom se otočil a řekl: „Utečte se k Bohu před trestem ohně.“ Řekli: „Utíkáme se k Bohu před ohněm.“ Řekl: „Utečte se k Bohu před trestem v hrobě.“ Řekli: „Utíkáme se k Bohu před trestem v hrobě.“ Řekl: „Utečte se k Bohu před pokušením zjevným i skrytým.“ Řekli: „Utíkáme se k Bohu před pokušením zjevným i skrytým.“ Řekl: „Utečte se k Bohu před pokušením Dadždžála (antikrista).“ Řekli: „Utíkáme se k Bohu před pokušením Dadždžála.“

Blahobyť v hrobě náleží pravdomluvným věřícím. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾﴾

{K těm pak, kdož říkali: „Pánem naším je Bůh,“ a potom se přímo ubírali, andělé sestoupí hovoříce: „Nebojte se a nermuťte se, nýbrž radujte se z ráje, jenž byl vám přislíben!“} [Byli učiněny

srozumitelnými: 30]

A Všemohoucí pravil:

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٧﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٨﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ
وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٩﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٩٠﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٩١﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٩٢﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٩٣﴾﴾

{Proč tedy, až duše dostoupí do hrdla, nezasáhnete, zatímco k tomu přihlížíte- a My k tomu jsme blíže než vy, vy však Nás nevidíte. A nejste-li tedy dlužníky Našimi, navraťte ji zpět do těla, jste-li pravdomluvnými! Jestliže byl z přiblížených k Bohu, tedy mu odpočinek, vůně libá i zahrada slastí náleží} [Nezvratná událost: 83-89]

Al-Bará' Ibn 'Azib (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl o věřícím, který když odpoví andělům v hrobě, „ozve se z nebe: „Můj služebník má pravdu! Dejte mu koberce a oblečení z ráje a otevřete mu bránu do nebe.“ A přijde k němu z nebe krásná vůně a jeho hrob se rozšíří do takové dálky, kam až jeho oko dohlédne.” Tento dlouhý hadíth se nachází ve sbírkách Abú Dáwúda a Ahmeda.

Bloudí ti, kdo odmítli utrpení a blahobyt v hrobě, neboť se domnívali, že to není možné, protože to odporuje realitě, a řekli: „Kdyby se otevřel hrob a podívali bychom se na mrtvého, vypadal by stejně, nebyl by ani větší ani menší.“

Tuto myšlenku vyvrací náboženství, smysly i

rozum.

Pokud jde o náboženství, byly uvedeny texty, které dokazují existenci utrpení a blahobytu v hrobě.

Ve sbírce Sahíh Bucharí je vyprávění Ibn 'Abbáse (ať je s ním Bůh spokojen): „Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) šel jednou okolo zdi v Medíně a slyšel hlasy dvou lidí, kteří trpěli v hrobě.” Pak řekl celé dlouhé vyprávění, ve kterém bylo: „Jeden z nich se neskrýval, když močil” (V jiné verzi u Muslima je: „Neočišťoval se po močení.”) a „druhý pomlouval.”

Co se týká smyslů, člověk může ve spánku vidět, že je na krásném velkém místě a cítí se dobře, nebo že je v ošklivém úzkém prostoru a má bolesti, až se z toho může strachem probudit. A přesto leží ve své posteli ve svém pokoji a nic se nezměnilo. Spánek je bratr smrti, proto ho Všemohoucí Bůh pojmenoval stejně jako smrt. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى...﴾

{Bůh povolává k sobě duše ve chvíli smrti jejich a ty, jež nezemřely, v době spánku jejich. A podržuje u sebe ty, o jejichž smrti rozhodl, a odesílá ostatní na lhůtu stanovenou.} [Skupiny: 42]

Co se týká rozumu, člověk, který spí, někdy vidí sny, které odpovídají skutečnosti. Nebo může vidět Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), a ten, kdo viděl

Proroka ve snu, ten ho viděl opravdu, a přesto tento člověk spí ve své posteli a je daleko od toho, co vidí. Pokud je všechno toto možné na tomto světě, tím spíše je to možné v budoucím životě.

Co se týká jejich myšlenky, že kdyby se otevřel hrob, bude na tom mrtvý stejně, jako když ho tam uložili, a hrob bude také nezměněn - nebude ani větší ani menší, lze na to odpovědět několika způsoby:

První: že náboženství nelze rozporovat takovými věcmi, že kdyby se nad nimi a nad tím, s čím přišlo náboženství, pořádně zamysleli, museli by sami uznat, že tyto pochyby jsou zcela nesmyslné. Bylo řečeno:

Kolik lidí pokládá správná slova za špatná,
protože oni sami špatně chápou.

Druhý: vše, co se bude dít po smrti, je z nepoznatelného světa, který nelze pochopit, protože kdyby bylo možné to logicky dokázat a poznat, ztratila by víra v nepoznatelné smysl a ve víře v nepoznatelné by nebyl žádný rozdíl mezi věřícími a nevěřícími.

Třetí: že utrpení, blahobyť, rozšíření nebo zúžení hrobu pocítí pouze mrtvý, nikdo jiný, stejně jako ten, kdo spí, vidí ve snu, že je v těsném ošklivém místě anebo na krásném velkém místě, ale ten, kdo je vedle něj, to nevidí ani necítí. Stejně jako v případě Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), ke

kterému přicházelo zjevení, když byl mezi svými druhy, a on ho slyšel, ale jeho druhové nic neslyšeli, a někdy k němu přicházel anděl v podobě muže a mluvil s ním, a jeho druhové ho neviděli ani neslyšeli.

Čtvrtý: že lidské chápání má své meze, kterými stanovil Všemohoucí Bůh, a lidé nedokáží pochopit každou věc. Například že sedm nebes, země a vše, co je na ní, provolávají slávu a chválí Boha, a Bůh někdy umožní, komu chce, aby to zaslechnul, ale my to neslyšíme. A Všemohoucí o tom pravil:

﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ...﴾

{A pěje slávu Jeho sedm nebes a země i vše, co na nich je. A není věci, jež by chválu Jeho neslavila, avšak vy slavení jejich nechápete.}

[Noční cesta: 44]

Také satani a džinové chodí po zemi, i k Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír) přišli džinové a poslouchali, jak čte Korán, a pak se vrátili ke svým, aby je varovali, a přesto je my nevidíme ani neslyšíme. Všemohoucí Bůh o tom pravil:

﴿يَبْنَیْ عَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرْنَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾﴾

{Synové Adamovi! Necht' vás nepokouší satan

tak, jako způsobil odchod rodičů vašich z ráje, strhávaje z nich oděv, aby jim ukázal nahotu jejich! A dívá se na vás on i jeho spřeženci z místa, kde je nevidíte. A věru jsme učinili satany přáteli těch, kdož nevěří!} [Rozpoznání: 27]

Pokud lidé nejsou schopni pochopit a poznat vše, co existuje, nemohou ani popírat něco z nepoznatelného světa, který nemohou pochopit.

Víra v osud

Osud znamená, že Bůh určil vše, co existuje, určitým způsobem, podle Svých znalostí a moudrosti.

Víra v osud zahrnuje čtyři věci:

První: víra v to, že Všemohoucí Bůh zná každou věc, jak obecně tak do detailů, předtím, než vznikla, i co s ní bude poté, co zanikne, ať už se to týká Jeho činů nebo lidských.

Druhá: víra v to, že Bůh už dříve toto všechno zapsal do chráněné knihy. O těchto dvou věcech Všemohoucí Bůh pravil:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى

اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

{Což nevíš, že Bůh zná vše, co na nebi je i na zemi? A vše to je věru v Knize zapsáno, a to je pro Boha vskutku velmi snadné.} [Pout': 70]

Ve sbírce Sahíh Muslim je vyprávění 'Abdulláha Ibn 'Amru Ibn al-'Ás (ať je s nimi Bůh spokojen):

„Slyšel jsem Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír) říci: „Bůh určil vše Svému stvoření před padesáti tisíci lety, dříve než stvořil nebesa a zemi.““

Třetí: víra v to, že všechno, co existuje, existuje na základě Boží vůle, ať už se to týká činů Boha nebo činů Jeho stvoření. Bůh pravil o tom, co se týká Jeho činů:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ...﴾

{Pán tvůj tvoří, cokoli chce, a volí} [Příběh: 68]

A pravil:

﴿...وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾

{A Bůh činí, co Jemu se zlíbí.} [Abraham: 27]

A pravil:

﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ...﴾

{a je to On, jenž utváří vás v lůnech podle přání svého.} [Rod 'Imránův: 6]

A Bůh pravil o činech Svého stvoření:

﴿...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ...﴾

{Kdyby byl Bůh chtěl, byl by jim dal vládu nad vámi a oni by byli proti vám bojovali.} [Ženy: 90]

A pravil:

﴿...وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾

{Kdyby Pán tvůj chtěl, nebyli by tak činili;

ponech je tedy v tom, co si vymýšlejí!}

[Dobytek: 112]

Čtvrtá: víra, že všechny věci, jejich podstata, vlastnosti a činy jsou stvořené Všemohoucím Bohem. Pravid Všemohoucí Bůh:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾﴾

{Bůh stvořitelem je věcí všech a On ručitelem je též všeho} [Skupiny: 62]

﴿...وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾

A pravil Bůh: {On všechny věci stvořil a každé její osud určil.} [Spásné zjevení: 2] Bůh pravil o Abrahamovi (mír s ním), že řekl svému lidu:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾﴾

{zatímco je to Bůh, jenž stvořil vás i to, co jste udělali?} [Stojící v řadách: 96]

Víra v osud, jak jsme ji popsali, neodporuje tomu, aby měl člověk svou vlastní vůli a konal podle ní, což dokazuje skutečnost i náboženství.

Pokud jde o náboženství, pravil Všemohoucí Bůh o vůli:

﴿...فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا﴾

{kdo chce, nechť připraví si k Pánu svému cestu} [Zvěst: 39]

﴿...فَاتُّوا حَرْتُكُمْ أَنِّي سَتُّهُمْ...﴾

A pravil: {vcházejte tedy na pole své, odkud chcete} [Kráva: 223]

Pravil o schopnosti:

{فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْعَوْا وَأَطِيعُوا...}

{Bojte se tedy Boha, jak jen můžete! Slyšte a poslouchajte} [Vzájemné klamání: 16]

A pravil:

{لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ...}

{Bůh ukládá duši jen to, co je pro ni možné; dostane se jí odměny za to, co si pro sebe i proti sobě vysloužila.} [Kráva: 286]

Pokud jde o skutečnost, každý člověk ví, že má svou vůli a moc dělat a nedělat, co chce. A dokáže rozlišit mezi tím, co dokáže ovlivnit, třeba kam jde, a tím, co nedokáže ovlivnit, třeba když dostane třes. Vůle a moc člověka však záleží na vůli a moci Všemohoucího Boha, jak pravil:

{لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۖ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝}

{těm z vás, kdo přejí si po stezce přímé jíti. Však přát si toho nebudete, pokud Bůh, Pán lidstva veškerého, nebude chtít!} [Svinutí: 28-29] Celý svět je ve vlastnictví Boha a v Jeho vlastnictví nemůže být něco, nad čím nemá vědění a moc.

Víra v osud, jak jsme ji popsali, nedává člověku právo nedodržovat povinnosti a dělat hříchy.

Výmluvy na osud jsou nepřijatelné z mnoha důvodů:

První: slova Všemohoucího:

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾﴾

{A řeknou ti, kdož k Bohu přidružují: „Kdyby Bůh chtěl, nebyli bychom modloslužebníky my ani otcové naši a nebyli bychom prohlásili nic za zakázané.“ A takto prohlašovali posly za lháře již ti, kdož byli před nimi, až ochutnali přísnost Naši. Rci: „Máte-li vůbec nějaké vědění, tedy nám je předved'te! Vy následujete pouze domněnky své a vy se jen dohadujete.“} [Dobytěk: 148]

Kdyby byla jejich výmluva na osud správná, tak by je Bůh netrestal.

Druhý: slova Boží:

﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٤٩﴾﴾

{poslům, hlasatelům zvěsti radostné i varovatelům, aby lidé po jejich příchodu neměli výmluvy právoplatné proti Bohu. A Bůh je mocný, moudrý.} [Ženy: 165]

Kdyby byly výmluvy těch, kdo se neřídí tím, s čím přišli proroci, na osud správné, odporovalo by to výše uvedenému verši.

Třetí: vyprávění, které se nachází ve sbírkách Sahíh Bucharí a Sahíh Muslim, že ‘Alí Ibn Abú Tálíb (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Není jediného z vás, pro nějž by nebylo předem zapsáno, zda bude v ohni, nebo v ráji.“ A jeden muž mu řekl: „A nemáme se tedy spolehnout na Boha (tj. nic nedělat)?" A Prorok řekl: „Ne, konejte a každému bude zjednodušeno to, pro co byl stvořen.“ Pak přečetl verš:

{فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى (٥)}

{Co týče se toho, jenž rozdával a Boha se bál}
[Noc: 5]

V jiné verzi tohoto vyprávění ve sbírce Sahíh Muslim je: „Každému bude zjednodušeno to, pro co byl stvořen," a Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) nařídil lidem, aby konali, a zakázal, aby se spoléhali na osud.

Čtvrtý: Bůh nařizuje lidem jen takové věci, kterých jsou schopni. Pravit Všemohoucí Bůh:

{فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...}

{Bojte se tedy Boha, jak jen můžete! Slyšte a poslouchajte} [Vzájemné klamání: 16]

{لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...}

A pravil: {Bůh ukládá duši jen to, co je pro ni možné} [Kráva: 286] Pokud by člověk neměl vlastní

vůli, znamenalo by to, že to, co je mu uloženo, je pro něj nemožné, což je v rozporu s výše uvedenými verši. Proto také, když člověk zhřeší nevědomě, zapomene nebo ho k tomu někdo přinutí, není za to trestán.

Pátý: Boží osud je skryté tajemství, které nikdo nezná, dokud nenastane. Vůle člověka k nějakému činu předchází vykonání činu samotného. Vůle člověka tedy není postavena na znalosti Božího osudu - člověk osud nezná, a proto není možné se vymlouvat na osud, pokud chce člověk něco udělat, nebo ne.

Šestý: že vidíme člověka dělat z pozemských věcí to, co mu vyhovuje, a naopak nikdy nedělá to, co by mu nevyhovovalo, a pak se vymlouvá na osud. Proč si tedy u věcí budoucího života vybírá to, co je pro něj špatné, a pak se vymlouvá na osud, když by to v obou případech mělo být stejně?

Příklad, který to objasní:

Kdyby měl člověk na výběr mezi dvěma cestami: jedna vede do země, kde je válka, bezpráví, strach a hlad, a druhá vede do země, kde vládne právo, bezpečí, prosperita a úcta k lidem, kterou cestu by si vybral?

Určitě by si vybral druhou cestu, která vede do země, kde je bezpečí, blahobyt atd. Nikdo rozumný by si nevybral první cestu, která vede do země, kde vládne anarchie, strach a hlad atd., a nevymlouval

by se potom na osud. Tak proč si v případě budoucího světa vybírá cestu, která vede do ohně, a vymlouvá se na osud?

Jiný příklad: nemocný, který dostane léky a bere je, i když jsou mu odporné, nebo je mu zakázáno jídlo, protože mu škodí, a tak ho nejí, i když ho má rád, a to vše dělá proto, že si přeje se uzdravit. A nestane se, že by nebral léky a jedl, co mu škodí, a pak se vymlouval na osud. Proč tedy člověk nedodrжуje to, co mu nařídili Bůh a Jeho Prorok, a dělá to, co mu Bůh a Jeho Prorok zakázali, a pak se vymlouvá na osud?

Sedmý: kdyby toho, kdo se vymlouvá na osud a nedodrжуje povinné věci a dělá zakázané věci, někdo napadnul a okradl a poté se vymlouval na osud a řekl mu: „Nenadávej mi, to byl osud, že jsem tě napadnul," nepřijal by jeho výmluvy. Jak je možné, že nepřijímá výmluvy na osud od toho, kdo ho napadne, a pak se sám vymlouvá na osud, když napadne právo Všemohoucího Boha?

Vypráví se, že Kníže věřících ‘Umar Ibn al-Chattáb (ať je s ním Bůh spokojen) nařídil useknout ruku zloději, který byl před něj předveden, ale zloděj řekl: „Počkej Kníže věřících, že jsem kradl, byl Boží osud." ‘Umar mu odpověděl: „A to, že ti usekneme ruku, je také Boží osud."

Víra v osud přináší mnoho dobrých plodů, například:

První: spolehnutí se na Všemohoucího Boha, když člověk dělá něco, co je příčinou něčeho dalšího, a nespolehání se pouze na tuto samotnou příčinu, protože vše je v moci a osudu Boha.

Druhý: že člověk není domýšlivý, když dosáhne něčeho, co chtěl, protože ví, že toho dosáhl na základě Boží milosti a toho, že mu to určil Bůh a dal mu, aby vykonal něco, co zapříčinilo jeho úspěch. Pokud je člověk pyšný na své skutky, zapomíná za ně děkovat Bohu.

Třetí: klid a pokoj v duši, když se mu dostane toho, co mu Bůh určil, a tak nelituje, když ztratí něco, co má rád, nebo se mu stane něco nehezkého, protože ví, že to tak určil Bůh, Vládce nebes a země a že to tak mělo a muselo být. A Všemohoucí Bůh o tom říká:

{مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لَّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾}

{A nepostihne žádné neštěstí zemi ani osoby vaše, aby nebylo zaneseno v Knize dříve, než jsme je stvořili - a to věru je pro Boha nadmíru snadné. A jedná tak, abyste si nezoufali nad tím, co vám uniklo, a abyste se neradovali příliš z toho, čeho se vám dostalo. Bůh nemiluje žádného domýšlivce vychloubačného}. [Železo: 22-23]

«عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ
سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ».

A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:
„Záležitost věřícího je podivuhodná - vše je pro něj
jen dobré, a to není u nikoho jiného než u věřícího.
Když se mu stane něco dobrého, je vděčný Bohu a
to je pro něj dobré, a když se mu stane něco
špatného, je trpělivý a to je pro něj dobré.”

Pokud jde o osud, jsou dvě skupiny, které na něj
mají chybný názor:

První skupina „al-Džabríja” - ti řekli, že člověk je
nucen (džabr) ke svým činům a nemá vlastní vůli a
moc.

Druhá: „al-Qadaríja” - ti řekli, že vše se děje
pouze z vůle a moci člověka a Bůh nad tím nemá
žádnou moc.

Odpověď první skupině (al-Džabríja) na základě
náboženství a rozumu:

Pokud jde o náboženství, Všemohoucí Bůh
potvrdil člověku jeho vůli a moc a připsal mu jeho
činy. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿...مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ...﴾

{A jsou mezi vámi ti, kdož touží po životě
pozemském, a jsou mezi vámi jiní, kdož touží po
životě budoucím.} [Rod ‘Imránův: 152]

A Všemohoucí pravil:

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۖ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا...﴾

{A rci: „Pravda přichází od Pána vašeho; kdo chce, ať věří, a kdo chce, ať nevěří!“ A věru jsme připravili pro nespravedlivé oheň, jenž hustým dýmem je obklopí.} [Jeskyň: 29]

Pravil Všemohoucí:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ۝﴾

{Kdo zbožné skutky koná, sám pro sebe tak činí, však kdo zlé koná, sám proti sobě samému tak činí. Pán tvůj pak věru služebníkům svým nekřivdí.} [Byli učiněny srozumitelnými: 46]

Pokud jde o rozum, každý člověk pozná rozdíl mezi tím, co dělá z vlastní vůle, jako jídlo, pití, nakupování a prodej, a tím, co se mu děje navzdory jeho vůli, jako upadnutí nebo třes při horečce. V prvním případě dělá věci z vlastní vůle a v druhém se mu dějí bez jeho vůle a je k nim nucen.

Odpověď druhé skupině (al-Qadaríja) na základě náboženství a rozumu:

Pokud jde o náboženství, Všemohoucí Bůh je stvořitelem všech věcí a každá věc se děje na základě Jeho vůle. Ve Své knize objasnil, že činy lidí se dějí podle Jeho vůle. Pravil Všemohoucí:

﴿...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ أَخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾

{A kdyby byl Bůh chtěl, pak by se nebyli navzájem zabíjeli ti, kdož po nich přišli poté, co dostalo se jim jasných znamení. Avšak dostali se do rozporů a byli mezi nimi ti, kdož uvěřili, a byli mezi nimi i ti, kdož byli nevěřící. A kdyby byl Bůh chtěl, nebyli by se vzájemně zabíjeli, avšak Bůh věru činí, co chce.} [Kráva: 253]

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾﴾

A Všemohoucí pravil: {Kdybychom chtěli, dali bychom duši každé vedení správné, leč nechť skuteční se slovo Mé: „Věru naplním peklo lidmi spolu s džiny!“} [Padnutí na tvář: 13]

Pokud jde o rozum, vše na světě patří Všemohoucímu Bohu. Člověk je součástí tohoto světa a patří tedy Všemohoucímu Bohu. Není možné, aby někdo, kdo někomu patří, dělal něco co si majitel nepřeje, leda by mu to dovolil.

Cíle islámského přesvědčení

Slovo cíl má v arabštině více významů; jedním z nich je směr, kterým se hází, a všechno, co je zamýšleno.

Cíle islámského přesvědčení: záměry a vznešené

cíle islámu stojí na jeho dodržování. Těchto cílů je mnoho a jsou různé, některé z nich jsou:

Za prvé: upřímnost úmyslu a uctívání Všemohoucího Boha, protože jen On je stvořitel, který nemá žádného společníka, a proto je nutné, aby jen On jediný byl předmětem uctívání.

Za druhé: osvobození mysli od zmatku, který je důsledkem prázdného srdce, když nemá toto přesvědčení, protože ten, kdo nemá v srdci toto přesvědčení, má buď srdce postrádající jakékoliv přesvědčení a je otrokem hmoty, nebo ho má plné zmatku různých bludných přesvědčení a pověstí.

Za třetí: klid v duši a mysli, takže člověk necítí neklid v duši ani zmatek v mysli, protože toto přesvědčení spojuje člověka s jeho Stvořitelem, je s ním spokojen jako se svým Pánem, který vše řídí a vydává nařízení, a pak jeho srdce klidně přijímá osud a jeho hrud' se otevře islámu a nechce už nic jiného.

Za čtvrté: správný záměr a správné činy týkající se uctívání Boha nebo chování se k ostatnímu stvoření, protože jsou postaveny na víře v proroky a následování jejich cesty, která je správná jak v záměrech tak v činech.

Za páté: pevné přesvědčení a brání věcí vážně, takže se člověk nepřipraví o žádnou příležitost vykonat dobrý skutek, protože touží po odměně, a stejně tak se vyhýbá všem hříchům, protože se bojí

trestu. To vše je postaveno na víře ve vzkříšení a odplatě za skutky.

Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾﴾

{A pro každého je stanoven stupeň odměny podle toho, co konal, a není Pánu tvému lhostejné, co dělají} [Dobytek: 132]

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، احْرِضْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِزْ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ (الْو) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ».

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) doporučoval tento cíl ve svých slovech: „Silný věřící je Bohu milejší než slabý věřící a v obou je dobro. Pečuj o to, co ti prospívá, žádej o Boží pomoc a nebuď neschopný a pokud se ti něco stane, neříkej:

„Kdybych učinil to a to,“ ale řekni: „Boží osud, co chce to se stane,“ protože slovo kdyby otevírá cestu satanovi.“ Ze sbírky Sahíh Muslim.

Za šesté: vytvoření silné společnosti, která dává vše do utvrzení svého náboženství a těch, kteří je podporují, a která nehledí na to, co se jí při tom přihodí. O tom Všemohoucí Bůh říká:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾﴾

{Věřícími jsou pouze ti, kdož uvěřili v Boha a posla Jeho a poté nepodlehli pochybnostem, nýbrž bojovali majetky i osobami svými na cestě Boží - a tito jsou věru upřímní.} [Komnaty: 15]

Za sedmé: dospět k štěstí v tomto i budoucím světě nápravou jednotlivce a celé společnosti a získáním odměny a cti. Všemohoucí Bůh o tom říká:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾﴾

{Kdokoliv zbožné skutky koná, ať muž či žena, a je věřící, toho vzkřísíme k životu překrásnému a odměníme odměnou podle toho nejlepšího, co učinili.} [Včely: 97]

Toto jsou některé cíle islámského přesvědčení, prosíme Všemohoucího Boha, aby nám a všem muslimům dal k nim dospět. On je věru nejštedřejší. A chvála Bohu, Pánu všech světů.

Ať Bůh požehná a dá mír našemu proroku Muhammadovi a jeho rodu a všem druhům.

Napsal autor

Muhammad as-Sálíh al-Uthajmín

Index

Krátké pojednání o islámském přesvědčení	2
Předmluva	2
Islámské náboženství	4
Pilíře islámu	9
Základy islámské věrouky	12
Víra ve Všemohoucího Boha.....	13
Víra v anděly.....	29
Víra v knihy	35
Víra v posly.....	36
Víra v soudný den	44
Víra v osud.....	62
Cíle islámského přesvědčení	73

cs71v1.0 - 28/07/2026

رِسَالَةُ الْحَرَمَيْنِ

Poselství dvou posvátných mešit

Islámské poradenství pro poutníky do
posvátné mešity a mešity Proroka v cizích jazycích

